

ställningar, som de tvungits att uppgifva. Almeria haf tillbakelagit insurgentkorpens första anfall. Cortes yttarade en tackägelseadress till staden. Majoriteten i Cortes bekräftade regeringens och beviljar behöfliga penningmedel till ordningens upprätthållande.

Paris den 1 Aug. De tyska trupperna hafva utrymt Nancy.

Madrid den 31 Juli. Insurgentfartygen hafva uppgifvit hoppet att taga Almeria och afseglat.

Paris den 1 Aug. Ett rykt vill veta, att greven af Paris har rest till Frohsdorf. — Thiers reser om måndag till Schweiz.

Nytt arbete af Charles Darwin.

II.
Hvad den första principen beträffar, så är det en känd sak — säger Darwin — att vissa komplicerade handlingar äro till direkt eller indirekt gagn under vissa själstillstånd för att hindra eller tillfredsställa vissa begär o. s. v. När helst en samma själstillstånd framträder, om än endast med ringa styrka, så visar sig en benägenhet lit i följd af vanans makt och ett visst inbördes sammanhang utlösa dessa samma rörelser, ehuru de kanske icke äro till ringaste nytta. Några rörelser och handlingar, som ganska väntas äro förbundna med vissa själstillstånd, kunna väl till en del förekomma genom viljan, men de muskler, som nästan alltid under viljans kontroll, äro mest benägna för att verka och orsaka då rörelser, hvilka man känner igen som uttrycksfulla. I vissa andra fall erfordras, för att hindra en sedvanlig rörelse, ofta andra obetydliga rörelser, hvilka likaledes äro uttrycksfulla. Vi vilja nu utröna talrika mängd exempel, som ännu samla i här i fråga varande arbete, upplysningsevis utföra några få vanliga för denna, liksom för de båda öfriga principerna. En människa, som med häftighet förtästar ett förelag, skuter mycket ofta något ihop ägonen eller vänder bort sitt ansigte, men nickar däremot jakande med hufvudet, om hon bifaller, och öppnar då ägonen något öfver än förut; i förra fallet handlar hon, som ville hon icke se saken, i det senare, som säga hon den tydligt. Då personer beskriva en lysig syn, tillsluta de hastigt och hårdt ägonen, liksom för att hindra sig att se något obagligt, och om sig sjelf anför Darwin i sammanhang härmed, att han har funnit sig blinda tillstånd ägonen, då han i rörelset besträmt att tänka på något förfärligt skildespel. Då man hastigt blöder på något föremål eller ser sig om, höjer man omedvetet ägonbrynen, så att ägonen må kunna vidt öppnades, och en person, som söker erinra sig något, höjer likaledes ofta ägonbrynen, som ville han se, hvad han tänker på. Så kallade reflexhandlingar hafva genom van och lärored, sammanhang till en del uppstått af handlingar, som från första början utföras frivilligt, och inträda en öfven om de ej lära till minsta gagn, så ofta som samma orsaker förekomma, hvilka ut sprungliga genom viljan framkallade dem hos oss.

Såsom exempel på rörelser, hvilka hos djur framkallas genom van och association, kan följande af Darwin anförda fall nämnas: Det är en väl bekant sak, att katter äro mycket rädda att väta sina fötter, och att de, då detta skett, skaka dem häftigt. En dag slog Darwins dotter vatten i ett glas, som stod fyllt med hufvudet på en kattunge, hvilken därvid genast började skaka sina tassar. I detta fall framkallades hos ett ännu nymt djur en vanlig rörelse genom förrinnelsen af ett ljud, som frambrings af rinnande vatten, i stället för genom själva vattendroppet. Ett exempel på reflexrörelse hos katter är, att de omvaxlande utsträcka och draga till sig sina framfötter, då de ligga på något mjukt underlag, till exempel en varm shawl; att detta är samma rörelse, hvilka de som ungår utlösa vid dand, är klart däraf, att de ofta samtidigt taga ett stycke af shawlen i munnen och suga derpå.

Ett egentligen exempel, hvilket visar, huru åskickliga förändringar i dragen äro förbundna med vissa själstillstånd, är följande. Darwin reste en gång i en järnvägskupé tillsammans med ett äldre fruntimmer, hvilket hade ett lugnt och mildt ansigtstryck. Hennes munvinklar dragos dock plötsligen något litet nedåt, hvilket är ett vanligt uttryck för bedröfvelse. Darwin tänkte nu som bäst på, att man litet kan bedraga sig på ansigtstrycket, då fruntimmets ögon plötsligen fylldes af tårar och hela hennes ansigtstryck förändrades, helt visst i följd af något sorgligt minne. Ehuru fruntimmret behållade sitt begär att gråta, utlösa dock munvinklarnes neddragares muskler, hvilka ej så strängt stå under viljans väkta, i viss mån sin vid sådana tillfällen sedvanliga verksamhet.

Enligt den af Darwin framställda andra principen skulle likaledes många hos människor och djuren vanliga läbber och uttryck kunna förklaras. Vissa själstillstånd medföra nämligen vissa vanor; då nu ett direkt motsett själstillstånd inträder, förefinnes det en stark och frivillig benägenhet att utföra rörelser af fullkomligt motsatt beskaffenhet, ehuru de icke äro till något gagn, och denna van att utföra motsatta rörelser har genom ständigt öfning under hela vårt lif blifvit rotfäst.

Bland exempel härpå från djuren anför Darwin följande. Han egde förr en stor hund, hvilken var mycket rodd af att få följa sin herre på promenad och då med behållit uttryck träfvade lösa sin herre. Men Darwin plågade ofta sitta i början af promenaden vika af till ett närbeläget växthus, hvilken omständighet alltid var en svår motgång för hunden, som icke kunde veta, om promenaden skulle utsträckas längre bort eller icke. Härvid var det egentligen ett skida, hura ögonbålligt och fullständigt hundens uttryck förändrades från det förra om behållit vitnande till ett ända till förtvilit nedslaget. Denna förändring var så plötslig och stod i så fullkomlig motsats till hans förra hållning och utseende, att den enligt Darwins mening icke kan förklaras på annat sätt än efter den nyss nämnda principen.

Den tredje princip, som återfinnes i Darwins bok, är den, att vissa rörelser, hvilka uttrycka vissa själstillstånd, äro direkta resultat af nervsystemets beskaffenhet, hvarvid de från första början hafva varit obrottnade af viljan och i hög grad äfven af vanan. Då associerat starkt irriteras, alstras nervkraft i mängd och sprides i vissa riktningar, hvilka äro beroende af nervcellernas förbindelse emellan och beskaffenheten af de rörelser, hvilka vanligen hafva blifvit utlösta. Detta utlösnande af nervkraft kan dock lätteligen afbrytas, och det då behöfliga förrådet måste i denna händelse utlösa sig på annat sätt. Vid sådana tillfällen uppkommer t. ex. följande: En korrespondent berättar från tiden för Paris' belägring, att de tyska soldaterna, efter att hafva blifvit starkt irriterade genom att ständigt löpa fara, mycket litet bruste ut i högljudt skratt vid det minsta skott.

Exempel på nervsystemets direkta inverkan finner man i härets förändring till följande vid ytterlig förskräckelse, därvid ingen i musklerna t. ex. förra lefverfall, vid allmän kroppsvaghet eller ytterlig mattighet och af öfverdrifven glädje, i hjertats öfverdrifna genom hvarje retning af en känsloenergi, i härets uppressande vid förskräckelse, i ausgljets redand, i riklig svettning m. m. Vi vilja nu Darwins bok utföra ett enskildt fall, som hör under denna princip. En ung man fick veta, att han hade ärfvt en förmogenhet. Vid underrättelsen här- om blef han först blek, derefter högeligen glad och orolig. Han gick då ut och promen- erade för att lugna sig, men återvände med

osaker gång, högljudt skrattande, otpphörligt bråkande och sjungande på gatorna. Räk- ningar instälde sig en, hvarofter han hade ett att sova. Vid uppvaknandet var han åter- steld, om man nedantager, att han led af nerv- vovrök och mattighet. Hos vanliga äro här- ert ofta stor behögenhet att resa sig upp, hvilket i hög grad beror på det torrhet och sträffhet, en följd af beläsnade verksamhet hos blodkärlarna. Denna företeelse nämnes t. ex. redan af Shakespeare, hvilket Darwin åskick- ligt jämför öfver. En läkare vid ett dänst- har för Darwin uppgifvit, att patienter, hvil- kas här står mycket på föda, ofta duka ned- för sin sjukdom, och att häret hos dem; som hafva det endast i ringa mån upptändt, blir jemnt, då de återfå helson.

Redand är ett annat exempel på nervsys- temets inverkan, och denna företeelse behandlar- mycket lifvärt af Darwin. Vi vilja i kort- bet redogöra för det sätt, hvarpå han anser- dansamma hafva uppkommit hos människan. Darwin uppställer härvid den hypotesen, att om uppmärksamheten starkt riktas på någon kroppedel, en behögenhet uppstår att inverka på den vanliga kontraktionen af dessa stäl- lade arterer. Denna benägenhet bör i hög grad hafva förskotts, om uppmärksamheten under många generationer bestått ofta riktats på samma kroppdel. Samma verkningar borde äf- vändes frambringas, när helst vi tänka, att ändra betrakta eller bedöma våra handlingar eller vår karakter. Enligt denna teori anser- Darwin lätt att förklara, hvarför ansigtet röd- nar mycket mer än andra delar af kroppen, ehuru exempel ej saknas på, att rodnaden kan- sträcka sig ganska långt ned, hvarjemte han i den samma finner orsaken till, att äfven- svarta människor kunna rödnas, hvilket lär visa sig på så sätt, att deras hud på t. ex. kin- dernas ganska blodlöslighet blir mörkare än el- jest. Äfven anser han, att man enligt denna teori kan förstå, hvarför en rednande person vänder bort ansigtet och andviter att blika på den person, som varit orsak till rednaden; framkallande.

Vi hafva i det föregående safert och med- några få exempel ur den rikhaltiga samling, som förefinnes i Darwins arbete, belyst de- treens principer, enligt hvilka han sökt för- klara en mängd af de rörelser och läbber, som mer eller mindre allmänt betraktas som- uttryck för vissa sinnestörelser och förmun- nelser hos människan och de lägre djuren, och enligt hvilka principer Darwin, fullkom- ligt erkännande, att mycket kann återstår att utreda på detta fält, tror, att äfven öfriga uttrycksföreteelser böra kunna tolkas. Många af de allmänna uttrycken äro högeligen kom- plicerade och gå ovedersägligen i arf, hvilket genom intressanta exempel visas vara händel- sen äfven med tillfälligt utpträdande, ingen nytta medförande, till och med skadliga, uttrycksfulla läbber. Att denna uttryck gå i arf, är ett obestriddt faktum, hvarpå Dar- win anför flera exempel från barn och blind- födda personer. De flesta uttryck äro så långt- ifrån att hafva blifvit inlärdas eller erhållits af individen genom efterbörning, att åskick- liga bland dem från vår tidigaste ålder och hela vårt lif igenom ske omedvetet och ut- försas, som nyss sådes, af små barn och blind- födda, hvilka senare ju omöjligon kunna hafva- lert dem af andra människor. En del uttryck- hafva dock förest uppkommit genom viljans- makt och medvetet, men sedermera öfvergått till plågsad.

I de till uttryck tjemande rörelsernas och läbberernas stora öfverensstämmelse hos alla människoracer öfver Darwin ett nytt stöd för- den åsigtan, att dessa härleda sig från en enda stamform, hvilken måste hafva varit nästan fullkomligt mensklig till sitt utseende och i betydande grad äfven till sin själ före- den tid, då racerna divergerade från hvar- andras, äfvenom bevis för människans här- stammande från någon lägre djurform. Men- det är icke endast i detta hänseende, som uttryckens studium är af vigt; uttrycken i och för sig själva — eller sinnestörelsernas språk, såsom de någon gång blifvit kallade — äro enligt Darwins åsigt helt visst af stor- vigt för människans välbefinnande, hvarjemte det naturligtvis är förbundet med stort intresse att kunna inse orsakerna eller ursprunget till de olika uttryck, som visa sig i andra men- niskors ansigten, att nu icke nämna de hos våra tama djur förekommande. På grund- däraf skall härvid återigen inlämnas i de- ord, hvarmed Darwin, ehuru han så betydligt bidragit till denna saks utredande, afslutar här- i fråga varande arbete, nämligen: Af dessa olika skil kunna vi se, att vårt ämnas fö- följande väl förtjätt den uppmärksamhet, hvilken den redan öst från åskickliga ut- märkta iakttagare, och att det förtjänar att ännu mera uppmärksammas, särskildt af hvarje- skicklig psykolog.

(Inskedt.)

Å underreknades artikel förande begravbetarnes arbetstidning har Stockholms begravningsföre- ning svarat i Dagbladet för den 1 Aug. och den tillförlit underreknad ett par- falska uppgifter- sökt kränka arbetarnes heder. Detta har ingående varit meningen, men begravningsföreningen torde- väntas att underreknad ej låter alla falskhetssann- heter och ej är räddas berod med någon begrav- vare sig genom eller mästare, utan blott delat den stora ohänsliga beviljes hepen åsigt och bekym- mer. En arbetstidning kan underreknad i alla- händelser ej gilla. Tänk om sådant principalt vare- rikligt och våra arbetsmän, liksom eller andra ar- betare skulle för erhållande af större inkomster i- dessa dyra tider allmänt göra strike, hvilket vär- vare, hvilka följande skulle ej ett sådant oppor- tunitetstidning? Och alla minst kan man- gilla, att den ene tvinger den andra till deltagande- i en sådan strike. Hade vi, hvad begravstriken be- träffar, dessa underhandlingar mellan geillerna och- mästarna blifvit före arbetstidningens utskänning- sa och själva begravningsföreningen meddelad för- allmänheten, så hade de obakfyllda geillerna slapp- mistanken att hafva handlat som strike och i all- mänhet, och den nu med förhållandet, naturligt nog, obekanta allmänheten hade vetat hvad den skulle- rätta sig efter. Detta hade varit enast allmänheten- varit osämligt och skärlit.

För uplysning och värtisa.

Följande effekter finnas till bese i poliskammarens magasin.

- 1873, Juli 29. Uppbländ: 1 Segel.
- 1873, Juli 29. Uppbländ: 1 Fästbetyg för förra Antiferbeten Larsson.
- 1 af Beström till Björk- man utförd ravers.
- 1 Plånbok, innehållande 1 porträtt samt di- versas räkningar och andra papper.
- 1873, Juli 30. Uppbländ: 1 Portnyckel.
- 2 Betyg för drängen Bjert.
- 1873, Juli 28. Uppbländ: 1 Näsduk och 4 Pant- byxor.
- 1873, Juli 31. Uppbländ: 2 Nycklar på en ring.
- 1 Ylshälsduk.
- 1 Plånbok, 2 Fästbetyg och 3 Betyg för ynglingen Lampa.

Väderleken i Norra Europa.

Den 1 Augusti 1873, kl. 7 f. m.

Orr.	Barom.	Therm.	Vind.*	Väderlek.
Bugareda	759,7	+ 13,0 SO.	1	Näst. moln
Bombasid	759,5	+ 16,4 S.	1	Näst. klart
Bålen	759,5	+ 16,0 SV.	4	Halfklart.
Upsala	754,5	+ 17,0 SV.	4	Halfklart.
Stockholm	754,5	+ 16,7 SV.	3	Mulet.
Årstad	757,5	+ 16,0 SV.	3	Näst. moln
Göteborg	754,5	+ 17,0 SV.	1	Näst. moln
Väby	758,5	+ 18,0 SV.	3	Mulet.
Karlskrona	759,8	+ 18,0 S.	0	Mulet.
Bodö	---	---	---	---
Kristiansund	748,5	+ 15,0 N.	1	Begn.
Skudesnäs	755,5	+ 15,0 SV.	2	Näst. moln
St. Kristiansund	758,5	+ 16,0 SV.	3	Näst. moln
Köpenhamn	759,1	+ 20,0 V.	1	Klart.
Århus	757,8	+ 19,0 V.	3	Halfklart.
Örebro	---	---	---	---
St. Petersburg	---	---	---	---
Siga	---	---	---	---
Århus (Skottl.)	754,0	+ 13,0 V.	2	Halfklart.
Yarmouth	742,0	+ 14,0 V.	1	Näst. klart
Valencia (Span.)	747,0	+ 15,0 V.	2	Näst. moln

* Siffran i denna kolonna betecknar vindstyrkan i gussar från 0 = lugn till 6 = orkan.